

Celrà manté intactes vuit refugis del camp d'aviació

La instal·lació té més d'un milió de metres quadrats, ocupa part del terme de Bordils i va funcionar del 1937 al 1939

L'espai, construït per la República, va agafar per sorpresa els amos dels camps i el mateix Ajuntament

Una imatge del polvorí, que servia de magatzem per a bombes. Foto: MANEL LLADÓ.

Un centre d'interpretació en el centre cultural La Fàbrica i un recorregut d'una hora i tres quarts sobre el mateix terreny ajuden el visitant a fer-se una idea del que va ser l'antic camp d'aviació militar de Celrà, que va estar operatiu entre el març del 1937 i el febrer del 1939, en plena Guerra Civil Espanyola. El camp manté intactes vuit dels refugis que protegien els soldats en cas de bombardeig. D'aquests vuit refugis, tres són al terme de Bordils.

Artemi Rossell és metge però ha investigat i coneix bé la història del camp de Celrà. Membre actiu del Taller d'Història de Celrà, Rossell ha escrit una obra sobre l'aeròdrom, El camp d'aviació de

Celrà (1936-1939), i té moltes dades sobre la instal·lació militar. "Hi ha dos tipus de refugis, els elementals i els més grans. Els elementals eren per a un soldat i els més grans eren com el de La Canova", explica. El número 2, destruït, protegia prop de cent persones. També es conserven el polvorí, de 42 m², la garita del sentinella i una caseta de defensa contra aeronaus (DCA).

Claven estaques Situat a la zona republicana i després que la Conselleria de Defensa de la Generalitat expropiés tant terrenys com eines dels veïns de Celrà, amb el camp hi havia la missió de protegir la costa gironina i que fos un centre d'entrenament per a pilots. La construcció va agafar per sorpresa els propietaris dels terrenys i el mateix Ajuntament del poble. Els veïns van veure com clavaven unes estaques per marcar el camp, i més tard van saber què s'hi faria. El camp va ocupar 1.263.954,78 m² (unes 126 hectàrees), dels quals 989.770,59 m² corresponien a Celrà i 274.184,19 m² a Bordils, segons dades de Rossell.

El camp es va establir en una molt bona zona de regadiu, en camps d'usurda, civada i blat, entre el marge dret del riu Ter i la sèquia Vinyals. "La carretera que anava al camp va ocupar camps de cultiu, i això va fer emprenyar molt la gent que hi tenia camp. Molta gent recollia el que plantava i ho anava a vendre a Girona. Era molt bo per a la subsistència", explica Rossell. Però els amos van ser expropiats –se'ls van restituir les propietats el 1940, després de la guerra–, i l'exèrcit republicà també va confiscar moltes empreses i edificis celranencs per a usos militars.

A partir de l'abril del 1938, la zona republicana va quedar dividida en dues parts. Catalunya va quedar aïllada i el camp de Celrà, explica Artemi Rossell, va guanyar importància. "Llavors Catalunya queda separada i el camp acull avions bombarders. Era un camp molt gran, amb el de Banyoles i Figueres". Bombarders russos A més de vigilar la costa gironina, a l'últim any del conflicte armat espanyol el camp de Celrà també va ser la plataforma d'operacions dels avançats bombarders russos Tupolev SB-2, coneguts com "Katiushkes", descriu Rossell en el llibre sobre el camp.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/564287-celra-mante-intactes-vuit-refugis-del-camp-daviacio.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss